

РЕШЕНИЕ

№ 3921

гр. София, 10.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Луиза Христова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **4952** по описа за **2012** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 28. 03. 2012 г. по НАХД № 9675 / 2011 г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 146838 / 30. 12. 2009 г., издадено от началник „АНД” - отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на Х. К. М., е наложена глоба в размер на 300 лв., на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, предл. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от М., в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите П. и П. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

Установено е, че на 03. 12. 2009 г., около 00.30 часа, в [населено място] по [улица], към [улица], срещу гараж на „НСО”, жалбоподателят М., управлявал лек автомобил „О. О.” с ДК [рег.номер на МПС] , без свидетелство за управление на моторно превозно средство, - отнето поради изчерпване на контролните точки.

На 03. 12. 2009 г. на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, бл. № 676625 и изписан номер на акта 146838, връчен на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 150 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 146838 / 30. 12. 2009 г., от началник „АНД” - отдел „Пътна полиция” - СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че първоинстанционното решение страда от пороци, тъй като се основава на АУАН, не посочен в административно-наказателната преписка.

Видно от материалите по делото, при спирането на М., на същия му е съставен АУАН бланков № 676625, като впоследствие същия е получил и изписан на ръка номер 146838, под който номер е издадено впоследствие и оспореното НП.

Независимо, че в НП се сочи бланковия номер на акта, а в решението на СРС се сочи номера изписан на ръка, доколкото безспорно става въпрос за един и същи акт, не са налице съществени процесуални нарушения ограничили правото на защита на жалбоподателя.

В същото време, е безспорно, че жалбоподателя не е притежавал СУМПС при спирането му от контролните органи, като видно от съставения АУАН, М. изрично е посочил че няма възражения по така описаната фактическа обстановка.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, като от страна на жалбоподателя не е оборена материалната доказателствена сила на акта.

Видно от представеното удостоверение изх. № ПО-283 / 14. 10. 2011 г., към 03. 12. 2009 г. Х. К. М., с ЕГН [ЕГН], не е бил правоспособен водач, тъй като е загубил права по чл. 171, т. 4 от ЗДвП, поради изчерпване на всички контролни точки и на 25. 08. 2009 г. му е иззето издаденото СУМПС.

Предвид изложеното и с оглед липсата на други изложени касационни основания, подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил обжалваното НП, районния съд е постановил правилно решение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 28. 03. 2012 г. по НАХД № 9675 / 2011 г., на
Софийски районен съд – Наказателно отделение, 7 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.